

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26817

гр. София, 08.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
закрито заседание на 08.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

като разглежда дело номер **6244** по описа за **2022** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във връзка с § 2 ДР на ДОПК.

Образувано е по молба от 21.07.2025г., подадена от жалбоподателя по делото, с искане за изменение в частта за разноските на Решение № 22700 от 01.07.2025г., постановено по адм. дело № 6244/2022г. на АССГ, с което съдът осъжда Дирекция ОДОП при С. при ЦУ на НАП да заплати на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД ЕИК:[ЕИК], направените по делото разноски общо в размер на 5 475 лв.

Твърди се, че към присъденото възнаграждение е следвало да бъдат включени и сумите по фактура № 000...2165/30.05.2022г. в размер на 13 682, 99лв. с предмет „данъчни консултации“ и по фактура № 100...3267/11.11.2022г. в размер на 18 836, 05лв. с предмет „правни услуги и допълнителни разходи“, тъй като задълженията на страните произтичат от договора за адвокатско възнаграждение, който е свързан с обжалването на РА. В тази връзка се позовава на практика на ВАС. Приложението към фактура № 000...2165/30.05.2022г. касае процесуално представителство за жалба срещу РА пред АССГ, а фактура № 100...3267/11.11.2022г. е издадена във връзка със съдействие по процедура за постигане на взаимно споразумение и арбитражно решение, като от изхода на тази процедура, зависило решаването на настоящия спор. На основание гореизложеното, моли присъдените разноски да бъдат изменени, като се включи и адвокатско възнаграждение по фактура № 000...2165/30.05.2022г. в размер на 13 682, 99лв. и по фактура № 100...3267/11.11.2022г. в размер на 18 836, 05лв.

Препис от молбата е изпратен на ответника по делото, като му е предоставена възможност за отговор в 7-дневен срок, който неизразява становище.

Молбата е допустима съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК, но по същество е неоснователна по следните съображения:

С горепосоченото решение, съдът е обявил за нищожен РА №Р-29002920006191-091-001 от 29.12.2021 г., с който са извършени корекции в посока увеличение на декларираните финансови резултати за 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. на основание чл. i5. във връзка с чл. 16 и чл. 78 от ЗКПО общо в размер на 39 233 331,46лв., вследствие на което за ревизираните периоди е

приспадната загуба от предходни години общо в размер на 30 039 659.81лв. и е намалена данъчна загуба общо в размер на 14 874 959,88лв., установени са допълнителни задължения за данък върху доходите на чуждестранни юридически лица по реда на чл. 195 от ЗКПО за периодите от м. 01.2015 г. до м. 04.2015 г. и от м. 04.2015 г. до м. 06.2015 г. общо в размер на 17 848.54 лв. и в тази връзка са начислени лихви за забава общо в размер на 11 896,94 лв., потвърден в тази част с решение № 446/25.03.2022г. на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП.

С оглед направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски по производството, представляващи адвокатско възнаграждение за разглеждане на делото, съдът е присъдил такива, като съобразявайки изложените от ответника възражения за неотнositимост към конкретния съдебен спор на претендираните разноски по фактура № 000...2165/30.05.2022г. в размер на 13 682, 99лв. с предмет „данъчни консултации“ и по фактура № 100...3267/11.11.2022г. в размер на 18 836, 05лв. с предмет „правни услуги и допълнителни разходи“, е редуцирал същите до тези по фактура № 000....3264/05.05.2025г. в размер на 4 224, 59 лв., които са за процесуално представителство и съдействие по настоящото дело.

В решението е посочено, че дължимият размер на адвокатското възнаграждение се преценява с оглед вида на спора, интереса, вида и количеството на извършената работа и фактичката и правна сложност на делото, като съдът се е позовал на решение от 25.01.2024г. по дело С-438/22 на СЕС, съгласно което задължението на националния съд да откаже да приложи националната правна уредба, определяща минималните размери на адвокатските възнаграждения, дори когато те отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги, не ограничава правомощието на съда да ползва тези цени (на висшия орган на съсловната организация) като критерий и коректив на уговореното и платено или дължимото без да е платено (при осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство) възнаграждение, представляващо част от отговорността за разноски, при отчитане на действителната фактическа и правна сложност на делото (арг. от чл. 78, ал. 5 ГПК), обема и качеството на осъществяваната процесуална защита. В тази връзка е взето предвид обстоятелството, че делото е спряно с определение от 27.10.2022г. по искане на жалбоподателя до приключване на Процедура за постигане на взаимно споразумение и арбитражно решение, уредена в раздел III на Арбитражната конвенция с постигане на взаимно споразумение или постановяване на решение. Т. споразумение е постигнато, съгласно представената от ответника кореспонденция между компетентните органи на България и Л. и делото е възобновено с определение от 16.10.2024г. Съобразявайки се с посочените обстоятелства, съдът е мотивирал и редуцирал възнаграждение само до 4 224, 59 лв., който е за процесуално представителство и съдействие по настоящото дело. В молбата не се излагат конкретни твърдения и доказателства, водещи до друг извод. В случая положените от процесуалните представители на жалбоподателя усилия и предоставена правна защита и съдействие по процесните две фактури са във връзка с постигане на въпросното споразумение, което е извън предмета на спора между страните по същество и не е обусловило изхода и решението по настоящото дело.

С оглед изложеното, искането по чл.248, ал.1 ГПК като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 248 ГПК, Административен съд София град, 17-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за изменение в частта за

разноските на Решение № 22700 от 01.07.2025г., постановено по адм.дело № 6244/2022г. на АССТ, с което съдът осъжда Дирекция ОДОП при С. при ЦУ на НАП да заплати на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, направените по делото разноси общо в размер на 5 475 лв.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: